

**Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета
от 5 март 2002 година**

**за изменение на Директива 73/239/ЕИО на Съвета по отношение на
изискванията за границите на платежоспособност на дружества, които не
извършват животозастраховане**

Официален вестник n° L 077, 20/03/2002 стр. 0017 - 0022
специално чешко издание глава 06 том 04 стр. 310 - 315
специално испанско издание глава 06 том 04 стр. 310 - 315
специално унгарско издание глава 06 том 04 стр. 310 - 315
специално литвийско издание глава 06 том 04 стр. 310 - 315
LV.ES глава 06 том 04 стр. 310 - 315
MT.ES глава 06 том 04 стр. 310 - 315
PL.ES глава 06 том 04 стр. 310 - 315
SK.ES глава 06 том 04 стр. 310 - 315
специално словенско издание глава 06 том 04 стр. 310 - 315

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2, и член 55 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията [1],

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет [2],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 на Договора [3],

като имат предвид, че:

(1) Планът за действие за финансовите услуги, одобрен от Европейския съвет на неговото заседание в Кьолн на 3 и 4 юни 1999 г. и в Лисабон на 23 и 24 март 2000 г., призна, че границите на платежоспособност на застрахователните дружества представляват важен инструмент на защита на титулярите на застрахователни полици на единния пазар с това, че той гарантира, че застрахователните дружества разполагат със собствени фондове, приспособени към характера на рисковете, които те покриват.

(2) Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане [4], изисква застрахователните дружества да имат граници на платежоспособност.

(3) Задължението за застрахователните дружества да създават в допълнение на техническите резерви, необходими за покриване на техните застрахователни ангажименти, граници на платежоспособността, предназначен да амортизира ефекта от евентуални неблагоприятни икономически вариации, представлява важен елемент от системата за разумен надзор, визираща защитата на интересите на застрахованите и на титулярите на застрахователни полици.

(4) Правилата в сферата на границите на платежоспособността, въведени от Директива 73/239/ЕИО са останали непроменени по същество от последващото законодателство на Общността и Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото застраховане, различно от животозастраховането (трета директива за застраховане, различно от животозастраховане) [5], предвижда Комисията да представи на застрахователния комитет, създаден чрез Директива 91/675/ЕИО [6], доклад за необходимостта за последваща хармонизация на границите на платежоспособността.

(5) Комисията изработи този доклад в светлината на препоръките, формулирани в доклада за платежоспособността на застрахователните дружества, постановен от Конференцията на органите по надзор върху застраховането на държавите-членки на Европейския съюз.

(6) Въпреки че докладът заключи, че сегашната система, опростена и стабилна, функционира задоволително и почива на здрави принципи благодарение на широката си прозрачност, той откри някои слабости в някои определени случаи, по-специално за чувствителните профили на риска.

(7) Необходимо е да се опростят и да се завишат сегашните фондове за минимална гаранция, по-специално заради прогресията на сумата на пораженията и оперативните разходи от датата на тяхното приемане. Праговете, над които се прилага намален процент за сумите на премиите и пораженията по смисъла на изчислението на изискването за граници на платежоспособността трябва също да бъдат съответно завишени.

(8) За да се избягнат бъдещи внезапни и мащабни повишения на различните равнища на фонда за минимално гарантиране и на праговете, следва да се създаде механизъм, предвиждащ тяхното адаптиране към развитието на европейския индекс на потребителските цени.

(9) В специфични случаи, когато правата на титулярите на полици са заплашени, е необходимо компетентните органи да бъдат оправомощени да се намесват в един достатъчно ранен етап, като са задължени, при упражняване на техните правомощия, да информират застрахователните дружества за причините, които мотивират тяхната намеса, в съответствие с принципите на добро управление и на спазването на процедурите. Доколкото такава ситуация е налице, е уместно компетентните органи да се въздържат от удостоверяване, че застрахователното дружество разполага с достатъчни граници на платежоспособността.

(10) Като се отчита развитието на пазара от естеството на презастрахователното покритие, закупено от първични застрахователи, следва компетентните органи да бъдат оправомощени да намаляват при известни условия намаляването на границите платежоспособността на изискванията при определени обстоятелства.

(11) Когато дадено застрахователно дружество намалява чувствително своите дейности или преустановява покриването на нови рискове, е необходимо да се предвидят граници на платежоспособността, адаптирани към остатъчните ангажменти, произтичащи от неговата съществуваща дейност, така както произтичат от равнището на неговите технически резерви.

(12) За специфични класове на застрахователната дейност различна от животозастраховането, представляващи особено променлив профил на риска, следва да се завиши чувствително изискването за настоящите граници на платежоспособност, за да бъде той по-добре адаптиран към действителния профил на риска.

(13) За да се отчита отражението на различията между прилаганите счетоводен и актюерски метод, следователно е редно да се уточни изчисляването на изискването за граници на платежоспособността, за да се гарантира кохерентността на тези методи, и следователно, равенството в третирането между застрахователните дружества.

(14) Целесъобразно е настоящата директива да установи минимални норми за изискването за граници на платежоспособността и държавите-членки на произход да могат да издават по-строги правила в интерес на застрахователните дружества, оторизирани от техните собствени компетентни органи.

(15) Директива 73/239/ЕИО следва да бъде изменена съответно,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменение на Директива 73/239/ЕИО

Директива 73/239/ЕИО се изменя, както следва:

1. в член 3, параграф 1 се заменя от следния текст:

"1. Настоящата директива не засяга взаимозастрахователни дружества, доколкото те отговарят на всички следващи условия:

- а) уставът им предвижда възможността да се пристъпва към поискване на допълнителни вноски или намаляване на техните застрахователни обезщетения;
- б) дейността не покрива рисковете за гражданска отговорност, освен ако последните представляват допълнителна гаранция по смисъла на точка В от приложението, нито кредитните рискове и рисковете при поръчителство;
- в) годишната сума на получените вноски в рамките на дейностите, покрити от настоящата директива, не надхвърля 5 милиона EUR; и
- г) най-малко половината от получените вноски в рамките на дейностите, покрити от настоящата директива, произхожда от лицата, участващи във взаимозастрахователното дружество.

Настоящата директива не се отнася до дружествата, които отговарят на всички следващи условия:

- дружеството не осъществява никаква дейност, уредена с настоящата директива, различна от посочената в приложението, точка А, клас 18,
- тази дейност е ограничена на чисто местно равнище и съставлява само застрахователни обезщетения в натура, и
- годишната сума на приходите в рамките на дейността по подпомагане на лицата в затруднено положение не надхвърля 200000 EUR.

Въпреки това разпоредбите на настоящия член не възпрепятстват дружество за взаимозастраховане да поиска да бъде оторизирано или да продължи да бъде такова в съответствие с настоящата директива.";

2. член 16 се заменя от следния текст:

"Член 16

1. Всяка държава-членка налага на всяко застрахователно дружество, което не е животозастрахователно дружество, чието главно управление е на нейна територия, да държи във всеки момент достатъчни налични граници на платежоспособност по отношение на всички свои дейности, най-малкото равни на изискванията на настоящата директива.

2. Наличните граници на платежоспособност се създават чрез имуществото на застрахователното дружество, свободно от всички предвидими задължения, като се извърши приспадане на нематериалните елементи, включително:

а) внесенят акционерен капитал, или ако става дума за взаимозастрахователни дружества, ефективният собствен начален капитал, с прибавени сметки на съдружниците, които отговарят на всички следващи критерии:

i) уставът трябва да постановява, че е възможно да се извършват плащания в полза на членове от техните сметки само ако това няма за цел да намали наличните граници на платежоспособността под изискуемото равнище или след прекратяването на дружеството, само ако всички други задължения са уредени;

ii) уставът трябва да постановява, че за всяко плащане, посочено в i), извършено за други цели освен индивидуалното прекратяване на членството, компетентните органи са уведомени най-малко един месец предварително и те могат в този срок да забранят плащането;

iii) съответните разпоредби в устава им могат да бъдат изменени само след като компетентните органи са декларирали, че не се противопоставят на изменението, без да се засягат критериите, изброени в i) и ii);

б) резервите (законови или свободни), неотговарящи на покритите задължения;

в) пренасяне на печалбата или на загубите, като се приспадат дивидентите, които ще се изплатят.

Наличните граници на платежоспособността се намаляват със сумата на собствените акции, притежавани пряко от застрахователното дружество, което е различно от животозастраховачо дружество.

За застрахователни дружества, които не са животозастраховачи дружества, които сконтират или намаляват своите технически провизии за застрахователни събития, за да отчитат приходите от своите инвестиции, по силата на член 60, параграф 1, буква ж) от Директива 91/674/ЕИО на Съвета от 19 декември 1991 г. относно годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети на застрахователните предприятия [], наличните граници на платежоспособността се намаляват с разликата между техническите провизии преди сконтиране или приспадане така, както фигурират в приложението, и техническите резерви след сконтиране или намаляване. Това коригиране се извършва за всички рискове, изброени в точка А на приложението, с изключение на рисковете в класове 1 и 2. За класове, различни от 1 и 2, не е необходимо никакво коригиране в случай на сконтиране на анюитетите, включени в техническите провизии.

3. Наличните граници на платежоспособността могат да бъдат установени също:

а) чрез кумулативни преференциални акции и подчинен заеман капитал до равнище 50 % от най-ниската сума на наличните граници на платежоспособност или на изискването за граници на платежоспособността, от които най-много 25 % са установени от подчинени заеми с установен падеж или от кумулативни преференциални акции с определено времетраене, доколкото в случай на несъстоятелност или на ликвидирание на застрахователното дружество, което не е животозастрахователно дружество, съществуват обвързващи споразумения по смисъла на които подчинения заеман капитал или преференциалните акции заемат по-ниска позиция от кредитите на всички други кредитори и се плащат едва след уреждането на всички други текущи дългове до този момент.

Подчинените заеми трябва освен това да отговарят на следните условия:

i) отчетени са само действително преведените средства по фондове;

ii) за заеми с фиксиран падеж началният падеж трябва да бъде фиксиран на най-малко пет години. Най-късно една година преди падежа застрахователното дружество, което не е животозастраховачо дружество, предлага на компетентните органи план за одобрение, посочващ как наличните граници на платежоспособността трябва да бъдат поддържани или да бъдат доведени до желаното равнище при падежа, освен ако сумата на заема, влизаща в състава на наличните граници на платежоспособността, не е била прогресивно намалена и то в продължение на петте години, предхождащи падежа. Компетентните органи могат да разрешат предварителното изплащане на тези фондове, при условие че застрахователното дружество емитент, което не е животозастраховачо дружество, е отправило искане и че неговите налични граници на платежоспособността не рискуват да спаднат под изискуемото равнище;

iii) заемите без фиксиран падеж са платими само посредством предизвестие от пет години, освен ако не са вече оценени като съставни на наличните граници на платежоспособността или е било изискано официално от компетентните органи предварително споразумение за тяхното предварително изплащане. В последния случай застрахователното дружество, което не е животозастраховачо дружество, информира компетентните органи най-рано шест месеца преди предвидената дата на изплащане, като им посочва размера на наличните граници на платежоспособността и изискването за граници на платежоспособност преди и след изплащането. Компетентните органи разрешават изплащането само ако границите на платежоспособността на застрахователното дружество, което не е животозастраховачо дружество, не рискуват да спаднат под изискуемото равнище;

iv) договорът за заем не съдържа никаква клауза, предвиждаща че при определени обстоятелства, различни от ликвидацията на застрахователното дружество, което не е животозастраховачо дружество, дългът трябва да бъде изплатен преди договорения падеж;

v) договорът за заем може да бъде изменен едва след като компетентните органи са декларирали, че нямат възражение към изменението;

б) от ценни книжа с неопределен срок и от другите инструменти, включително кумулативни преференциални акции, различни от посочените в буква а), до размер от 50 % от най-малката сума, от наличните граници на платежоспособността или от изискването

за граници на платежоспособността, за всички тези ценни книжа и подчинени заеми, посочени в буква а), доколкото те отговарят на следните условия:

- i) те не могат да бъдат изплатени по инициатива на приносителя или без предварително съгласие на компетентния орган;
- ii) договарят за емитиране дава на застрахователното дружество, което не е животозастрахователно дружество, възможността да отлага плащането на лихвите по заема;
- iii) вземанията на заемодателя към застрахователното дружество, което не е животозастрахователно дружество, заемат в своята цялост позиция по-ниска от тази на всички неподчинени кредитори;
- iv) документите, уреждащи емитирането на ценни книжа, предвиждат капацитетът на дълга и на лихвите, които не са изплатени, да покрият загубите, като позволяват при това на застрахователното дружество да продължава своята дейност;
- v) отчетени са само действително преведените суми.

4. По искане и при оправдаване от дружеството пред компетентния орган на държавата-членка по произход и със съгласието на този орган, наличните граници на платежоспособността могат също да бъдат създадени:

- a) чрез половината от непреведената част от капитала или на началния капитал от момента, в който преведената част достигне 25 % от този капитал или на началния капитал, до размер от 50 % от най-ниската сума на наличните граници на платежоспособността или на изискването за граници на платежоспособността;
- б) чрез внасяне на вноски, които взаимозастрахователните дружества и дружествата под форма на взаимозастрахователни дружества с променливи вноски, могат да изискат от своите съдружници в рамките на финансовата година до размера на половината от разликата между максималните вноски и действително преведените вноски. Във всеки случай, тези възможности за внасяне не могат да представляват повече от 50 % от най-ниската сума на изискването за граници на платежоспособността или на наличните граници на платежоспособността. Компетентните национални власти постановяват ръководни принципи, установяващи условията, при които могат да бъдат приети допълнителни вноски;
- в) чрез скритите нетни резерви, произлизащи от оценката на активите, доколкото тези скрити нетни резерви нямат изключителен характер.

5. Измененията, внесени в параграфи 2, 3 и 4 с оглед отчитането на приемливите елементи за наличните граници на платежоспособността се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 2 от Директива 91/675/ЕИО на Съвета [].

;

3. добавя се следният член:

"Член 16а

1. Изискуемата граница на платежоспособност се определя или спрямо годишната сума на премиите или вноските, или по отношение на средния разход за застрахователни събития за последните три финансови години.

Във всеки случай, когато застрахователното дружество, което не е животозастрахователно дружество, практикува основно само един или няколко риска — кредит, буря, градушка или измръзване, референтният период за средния разход за застрахователни събития съответства на седемте последни финансови години.

2. При спазване на член 17 изискването за граници на платежоспособността е равно на по-високото равнище от двата резултата, посочени в параграфи 3 и 4.

3. Основата на премиите се изчислява от брутните емитирани премии или вноски или на брутните получени премии или вноски, както са изчислени по-долу, като се взема предвид по-високото число.

Премиите или вноските за класове 11, 12 и 13, изброени в приложението, точка А, се увеличават с 50 %.

Премиите или вноските, включително допълнителните, емитирани в рамките на преки сделки през последната финансова година, се агрегират.

Към тази сума се добавя общата сума на премиите, приети за презастраховане през последната финансова година.

От нея се изважда общата сума на премиите или вноските, анулирани през последната финансова година, както и общата сума на данъците и таксите, свързани с премиите или вноските, съставляващи агрегата.

Така получената сума се разделя на два дяла, като първият от тях е от 50 милиона EUR, а вторият съответства на остатъка; сумите, отговарящи съответно на 18 % и 16 % от тези дялове, се изчисляват и се добавят след това един към друг.

Този резултат се умножава по съотношението за трите последни финансови години между сумата за покриване на застрахователни обезщетения за сметка на дружеството след приспадане на сумите за получаване в рамките на презастраховането, и сумата от брунтните застрахователни обезщетения; това съотношение не може в никакъв случай да бъде по-малко от 50 %.

С одобрението на компетентните органи могат да бъдат използвани статистически методи за определяне на премиите или вноските за класове 11, 12 и 13.

4. Базата за изчисляване за застрахователни събития се изчислява както следва, като за класове 11, 12 и 13, изброени в точка А на приложението, се използват застрахователните събития, провизии и искове, увеличени с 50 %.

Сумите по застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на пряка дейност (без намаляване на застрахователните обезщетения за сметка на цесионери и ретроцесионери) през периодите, посочени в параграф 1, се агрегира.

Към тази сума се добавя сумата на застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на приети презастраховки или ретроцесии през същите периоди, както и сумата на провизиите за неизплатени застрахователни обезщетения, установени в края на последната финансова година, както за пряка дейност, така и за приемане на презастраховки.

Впоследствие от тази сума се приспада сумата на застрахователните обезщетения, изплатени през периодите, посочени в параграф 1.

От така получената сума се приспада сумата на провизиите за платими застрахователни обезщетения, установени в началото на втората финансова година, предшестваща последната финансова година, за която има счетоводни отчети, както за пряката дейност, така и за приемането на презастраховки. Ако референтният период, установен в параграф 1, е от седем години, сумата на провизиите за застрахователни обезщетения, установени в началото на шестата финансова година, предшестваща последната финансова година, за която има счетоводни отчети се приспада.

В зависимост от референтния период, предвиден в параграф 1, една трета или една седма от получената сума се разделя на два дяла, първият от които е от 35 милиона EUR, а вторият отговаря на остатъка; дробите, отговарящи съответно на 26 % и 23 % от тези дялове, след това се добавят една към друга.

Така получената сума се умножава по съществуващото съотношение за последните три финансови години между сумата на останалите застрахователни обезщетения за сметка на предприятието след приспадане на възстановимите суми по презастраховане и сумата на брунтните застрахователни обезщетения; това съотношение в никакъв случай не може да бъде по-малко от 50 %.

С одобрението на компетентните органи могат да бъдат използвани статистически методи за разпределяне на застрахователните обезщетения, провизиите или искове за класове 11, 12 и 13. При рисковете, посочени в приложението, точка А, клас 18, сумата на изплатените застрахователни обезщетения, използвана при изчисляването на базата на застрахователните обезщетения, се състои от понесените разходи от застрахователното предприятие по отношение на осъществената интервенция за подпомагане. Такива разходи се изчисляват според националните разпоредби на държавата-членка по произход.

5. Ако изискваните граници на платежоспособност така изчислени съгласно параграфи 2, 3 и 4 дават резултат, по-малък от изискваната граница на платежоспособност за предходната финансова година, изискването за граници на платежоспособността е най-малкото равно на това за предходната финансова година, умножено по съотношението между техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в края на последната финансова година, и сумата на техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в началото на последната финансова година. В тези изчисления техническите провизии се изчисляват, като се извърши приспадане на презастраховката, а коефициентът занапред не може в никакъв случай да бъде по-малко от единица.

6. Дробите, прилагачи се към дяловете, посочени в параграф 3, шеста алинея, и в параграф 4, шеста алинея, са поотделно всяка от тях намалени до една трета относно здравната застраховка, управлявана със следване на техника, сходна с тази на застраховка "Живот", ако:

а) изплатените премии са изчислени на базата на таблици за склонността към заболяване според математически методи, прилагачи се за застраховка, която не е животозастраховане;

б) установява се провизия за напредваща възраст;

в) събрана е допълнителна премия за установяване на граници на сигурност с подходяща сума;

г) застрахователят може да прекрати договора най-късно преди края на третата застрахователна година;

д) договорът предвижда възможността за увеличаване на премиите или за намаляване на плащанията, дори за текущите договори.";

4. член 17 се заменя от следния текст:

"Член 17

1. Една трета от изискването за граници на платежоспособност така, както е определен в член 16а, представлява фонда за гарантиране. Този фонд се установява от елементите, изброени в член 16, параграфи 2 и 3, и, със съгласието на компетентния орган на държавата-членка по произход, параграф 4, буква в).

2. Фондът за гарантиране не може да бъде по-малък от 2 милиона EUR. Във всеки случай, ако става дума за рискове или за част от рисковете, включени в един от класовете в точка А на приложението под номера 10—15, той трябва да бъде 3 милиона EUR.

Всяка държава-членка може да предвиди, че минималният фонд за гарантиране се намалява с една четвърт в случай на взаимозастрахователни кооперации и сдружения от типа на взаимозастрахователните кооперации.";

5. въвежда се следният член 17а:

"Член 17а

1. Сумите в еуро, посочени в член 16а, параграфи 3 и 4, и в член 17, параграф 2, се ревизират всяка година, като първата ревизия се извършва на 20 септември 2003 г., в зависимост от развитието на европейския индекс на потребителските цени, публикуван от Евростат за всички държави-членки.

Сумите се коригират автоматично, като се увеличава основната сума и се развива според следната процедура: базисната сума в еуро се увеличава с процента на вариране на въпросния индекс за периода от влизането в сила на настоящата директива до датата на ревизията и се закръглява до кратно на следващите 100000 EUR.

Ако варирането от последната адаптация е по-малко от 5 %, сумата не се коригира.

2. Комисията информира всяка година Европейския парламент и Съвета за ревизията и за коригираните суми, посочени в параграф 1.";

6. в член 20, параграф 2, думите "член 16, параграф 3", се заменят с думите "член 16а";

7. добавя се следният член:

"Член 20а

1. Държавите-членки осигуряват компетентните органи да разполагат с правомощия, позволяващи им да изискват от застрахователните дружества, които не са животозастрахователни дружества, програма за финансово възстановяване, когато те преценят, че правата на застрахованите са заплашени. Тази програма за възстановяване трябва да съдържа най-малко за следващите три финансови години детайлно описание на следните елементи или отнасящите се към тях оправдания:

- а) прогнозни разчети на разходите за управление, и по-специално общите текущи разходи и комисионни;
- б) план, детайлизиращ прогнозни разчети за приходи и за разходи както за пряка дейност и приемания за презастраховане, така и за цесии за презастраховане;
- в) прогнозен баланс;
- г) оценка на финансовите ресурси, които трябва да послужат за покриване на задълженията и на изискването за граница на платежоспособността;
- д) общата политика в областта на презастраховането.

2. Когато правата на застрахованите са заплашени заради влошаване на финансовото състояние на дружеството, държавите-членки съблюдават компетентните органи да разполагат с правомощия, позволяващи им да изискват от застрахователно дружество по-високи от изискваните граници на платежоспособността, за да може дружеството в близко бъдеще да стигне до състояние да удовлетвори изискванията за платежоспособност. Равнището на това по-високо изискване за граници на платежоспособността се определя в зависимост от програмата за финансово възстановяване, посочена в параграф 1.

3. Държавите-членки съблюдават компетентните органи да разполагат с правомощия, позволяващи им да преразглеждат в посока надолу всички елементи, приети да установяват границите на платежоспособността, по-специално ако пазарната стойност на тези елементи се е променила чувствително от края на последната финансова година.

4. Държавите-членки съблюдават компетентните органи да имат правомощията да намаляват редуцията, основана на презастраховката, на границите на платежоспособността, определени в съответствие с член 16а, когато:

- а) съдържанието или качеството на договорите за презастраховка е получило чувствителни изменения от последната финансова година;
- б) договорите за презастраховка не предвиждат никакъв трансфер на рискове или трансферът е незначителен.

5. Когато компетентните органи са изискали програма за финансово възстановяване на застрахователно дружество, което не е животозастрахователно дружество, в съответствие с параграф 1, те се въздържат да дават одобрение в съответствие с член 10, параграф 3, алинея втора, на настоящата директива, с член 16, параграф 1, буква а) от Директива 88/357/ЕИО на Съвета (втора директива "застраховане, различно от животозастраховане") [], и съгласно член 12, параграф 2 на Директива 92/49/ЕИО на Съвета (трета директива "застраховане, различно от животозастраховане") [], толкова време, колкото сметнат, че са заплашени правата на застрахованите по смисъла на параграф 1.

Член 2

Преходен период

1. Държавите-членки могат да предоставят на застрахователните предприятия, които в момента на влизането в сила на настоящата директива практикуват на тяхна територия един или повече от класовете, посочени в приложението към Директива 73/239/ЕИО, в срок от пет години, считани от влизането в сила на настоящата директива, за да се съобразят с изискванията, посочени в член 1 от нея.

2. Държавите-членки могат да дават на предприятията, посочени в параграф 1 и които при изтичането на петгодишния срок не са достигнали до изискуемите граници на платежоспособност, допълнителен срок, който не може да надвишава две години, при условие че в съответствие с член 20 от Директива 73/239/ЕИО, те са предложили за

одобрение от компетентните органи разпоредбите, които те предлагат да вземат, за да достигнат до изискуемите граници на платежоспособност.

Член 3

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 20 септември 2003 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предвиждат мерките, посочени в параграф 1, да се прилагат за първи път при надзора на отчетите за финансовите години, с начало 1 януари 2004 г. или продължаващи през тази календарна година.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

4. Най-късно до 1 януари 2007 г., Комисията предлага на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящата директива и, когато е необходимо, за необходимостта от по-задълбочена хармонизация. Този доклад посочва как държавите-членки са извели полза от възможностите на настоящата директива, и в частност, ако дискреционните правомощия, предоставени на националните органи за контрол, са довели до големи несходства в областта на контрола във вътрешния пазар.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейските общности.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 5 март 2002 година.

За Европейския парламент

Председател

P. Cox

За Съвета

Председател

R. De Rato Y Figaredo

[1] ОВ С 96 Е, 27.3.2001 г., стр. 129.

[2] ОВ С 193, 10.7.2001 г., стр. 16.

[3] Становище на Европейския парламент от 4 юли 2001 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 14 февруари 2002 г.

[4] ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3. Директива, последно изменена с Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65).

[5] ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27).

[6] ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 32.

[] ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 7.

[] ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 32."

[] ОВ L 172, 4.7.1998 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65).

[] ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27)."